

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. София, 13.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 14.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **8828** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.75, ал.1 т.2 и т.4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от Н. Д. М. Л. гражданка на И., както и от П. Х. Д. Л. малолетна, както и от Л. Х. Д. ЛНЧ [ЕГН] малолетен, граждани на И., представлявани от своята майка Н. М. срещу РЕШЕНИЕ №2620 от 23.08.2021г. на зам. Председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което е отхвърлена молбата им за закрила.

По изложените в жалбата съображения за неправилност и незаконосъобразност на решението – се моли същото да бъде отменено. Твърди се, че ако решението влезе в сила и бъдат върнати обратно в И. -животът им ще бъде изложен на опасност. В тази връзка се сочи, че още докато са били в И., са били обект на заплахи от М. Ага, влиятелен човек вкл. и с позиции в Демократичната партия на Иракски К.. Подчертава се, че заплахите от страна на този човек са мотивирали семейството да напусне дома си и да получи закрила и по-специално хуманитарна закрила. Визира се, че като е достигнал до обратната констатация, ответникът е постановил неправилно решение. В тази връзка същият е подходил фрагментарно и не е разгледал относимите факти в тяхната съвкупност вкл. и по отношение на молбата за предоставяне на бежански статут. Прави се довода, че при връщане в страната по произход ще бъде нарушен и принципа за забрана за връщане /non refoulement/, доколкото ще бъдат застрашени свободата и живота на семейството, ако се озове обратно в И.. Релевират се и

допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с неизяснени факти. С оглед изложеното – се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание – жалбоподателите поддържат жалбата си. Майката твърди, че за децата връщането ще е опасно, отделно допълва, че същите от близо 3 години са в България, поради което са се привързали към страната и са се адаптирали.

Ответната страна – чрез юрк.К.- оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Подчертава, че ответникът не е допуснал процесуални нарушения като е изследвал и установил релевантите факти. Отделно обективно е разгледал бежанската история и е анализирал същата вкл. и на фона на обстановката в държавата по произход. Прави се довода, че е съобразен и интереса на децата, както следващата се констатация от доклада на Агенция за социално подпомагане. С оглед изложеното се моли да се отхвърли жалбата.

Представителят на СГП – подкрепя становището на ответника.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

На първо място трябва да се има предвид, че първоначално по жалбата на лицата е постановено решение №5242 от 23.08.2019г, което е отменено с решение №1154 от 20.02.2020г. по адм.дело №10596/2019г. на ААСГ, оставено в сила с решение №2786/01.03.2021г. по адм.дело №7940/2020г. на ВАС. Съответно преписката е върната за ново произнасяне вкл. с указания за преценка най-добрия интерес на децата въз основа на конкретни обстоятелства.

В изпълнение на отменително решение е постановено настоящето решение. В същото е посочено, че производството е образувано по молба за закрила вх.№РД-09-В-112 от 13.03.2019г. подадена от тримата жалбоподатели- майката Н. М. и нейните 2 малолетни деца –дъщеря й П. Д., [дата на раждане] и сина й Л. Д., [дата на раждане] . Посочено е, че Н. М. е [дата на раждане] в [населено място], И., етническа принадлежност –кюрдка, вероизповедание -атеиска, омъжена, с лични данни, установени първоначално въз основа на декларация по чл.30, ал.1 т.3 от ЗУБ.

Посочено е, че Н. М. е придружавана от своя съпруг Х. Д. М. А., чиято отделна молба за закрила е отхвърлена с решение №4390 от 29.07.2019г. на Председателя на ДАБ, потвърдено с решение №6633 от 07.11.2019г. по адм.дело №9577/2019г. на АССГ, оставено в сила с решение №8987/07.07.2020г. по адм.дело №1036/2020г. на ВАС.

Отразено е, че в РБ Н. М. е придружавана от майка си Кажал М., чиято молба за закрила е отхвърлена с влязло в сила решение №4090 от 08.07.2019г. на Председателя на ДАБ, което първоначално е обжалвала, но впоследствие Кажал е оттеглила жалбата си, поради което адм.дело №12331/2019г. по описа на АССГ е било прекратено.

Визирано е, че с Н. М. е проведено интервю на 05.04.2019г. видно от което същата заявява, че е напуснала страната м.12.2018г. легално с виза за Турция, заедно с майка си, съпруга си и дъщеря си, бременна със сина си, който е родила в Турция, където семейството е останало три месеца. След това нелегално са влезли в РБ на 12.03.2019г.. Твърди, че са напуснали И., защото са изнудвани и заплашвани във връзка с наследствен имот от лице на име М. Ага, който първоначално им предложил значителна сума /200 000долара/. Била е заплашена, че ако не продаде имота /м.април 2018г./ ще ги отвлекат. Първоначално земята е била давана под аренда, впоследствие наемателите се отказали, заплашвани също от Ага. Посочила е, че не се е оплакала в

полицията, защото Ага имал връзки и синът на тяхно познато семейство, е бил убит, след като се оплакали в полицията за проблем с М. Ага. Изрично заявява, че не е била задържана, арестувана или съдена, със съпруга ѝ работели в общината. Тя има полувисше образование.

Ответникът е посочил, че споделеното от Н. М. следва да се оцени на база казаното от съпруга ѝ в интервюто му от 05.04.2019г.. Визирано е, че той отново излага същите обстоятелства за времето на напускане на И., както и причините за това. Допълва, че лично е бил заплашван от М. Ага, който е изпратил и мъже, които са се сбили с него. Мъжът е посочил, че не могат да се преместят в друга част на И., защото са щели да бъдат намерени. Отрича да е имал други проблеми вкл. етнически, политически и т.н.. Посочено е и интервюто с майката Кажал А. М. от 20.03.2019г., видно от което се изтъква същата причина за проблем с М. Ага, който ги е заплашвал лично и чрез посредници с убийство, сбил се е със зет ѝ. Казала е, че е много разпространено убийство заради имот, не е посочила да има етнически или други проблеми, да е била задържана и т.н.. Посочила е, че в района има голяма безработица и на дъщеря ѝ не е плащано редовно в общината.

Описани са и представените писмени документи от молителката -фотокопия на лични документи -лични карти, акт за брак, раждане на децата и т.н..

Посочено е, че е проведено второ интервю от 03.06.2021г. с Н. М., в което същата е дала пояснения за земята си, че няма инфраструктура, има извор, че останалите земи били изкупени от Ага. Съответно майка ѝ при връщането си отново е била заплашвана от Ага. Преди да напуснат И. живеели под наем, искали да имат свой дом, но цените били непосилни.

Въз основа на изложеното ответникът е приел, че бежанската история е несъотносима към търсената закрила. Посочено е, че в същата липсват реални и правдоподобни твърдения. На първо място е прието, че молителката и съпруга ѝ, които са общински служители над една година са били заплашвани /края на 2017г. до декември 2018/ без да подадат официално оплакване. Ако съответно са се страхували вкл. заради инцидента със своя познат /оплакал се пред властите/ -то е следвало да напускат града или мястото, за да не продължават да бъдат заплашвани. Въз основа на изложеното – е прието, че „бежанската история е измислена с користна цел“. Второ противоречие от ответника е намерено в интервюто от 03.06.2021г. за заплахите от М. Ага, който бил влиятелен човек, защото е част от Демократичната партия, която молителката отрича да има влияние в града ѝ, а съответно е Националния съюз на К.. Прието е, че дори да е влиятелен -същият незаконно би придобил имота, а не би предлагал цена. Отделно е прието за нелогично, че семейството на молителката живее под наем, иска собствено жилище, има недостиг на заплати, харчи спестявания- а отхвърля офертата на Ага, която първоначално е била 200 000 долара- значителна сума за страната. Също се подлага на съмнение намерението на М. Ага да придобие земите на молителката, за да построи увеселителен парк, където няма инфраструктура, вода, електричество и т.н.. Не са приети за убедителни твърденията, че майката на Н. М.- Кажал при връщането си в И. отново е била заплашена въпреки, че доброволно се е завърнала. Също е акцентирано на отказа за закрила на съпруга въз основа на същата бежанска история.

Въз основа на приетите факти – е посочено, че няма преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ. Няма нарушаване на основните права. Подчертава се, че Н. М. е отрекла да има каквито и да е проблеми с официалните власти, както и че тя и семейството ѝ

са напуснали страната легално, поради което нито едно от основанията за закрила по чл.8, ал.1 от ЗУБ не е налице и искането за предоставяне на бежански статут е неоснователно. Визирано е, че чл.8, ал.5, т.6 от ЗУБ допуска и действията по преследване да могат да бъдат свързани или с пола на молителката, или да бъдат насочени по отношение на децата ѝ, което не се установява. Констатирано е, че няма и събития настъпили след напускането на страната, които да са основание за закрила, няма и член на семейството с получена закрила, а точно обратното.

На следващо място е прието, че за молителката и децата ѝ липсват и основания за предоставяне на хуманитарен статут. Няма данни, че семейството е изложено на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, изтезание или нечовешко или унижително отношение. Не са предприемани подобни действия и няма очакване да се предприемат такива. Отново е акцентирано на обстоятелството, че кандидатката е напускала доброволно страната си, легално с паспорт за Турция. С оглед изложеното не са установени предпоставките по чл.9, ал.1 т.1 и т.2, както и по т.3. Във връзка с последното е посочено, че няма излагане на безогледно насилие следствие от вътрешен или международен конфликт.

Визирано е, че съгласно справка на отдел „МД“ при ДАБ от 03.06.2021г. за състоянието в Иракски К.- в [населено място] /където е живеело семейството/ има 2 млн.население, който град от 1998г. е под контрола на партията Патриотичен съюз на К.. Посочено е, че реално няма риск от безогледно насилие, тъй като не се установяват разширенията, дадени в тълкуването на решение на СЕС от 17.02.2009г.. Посочено е, че съгласно т.39 на решението - в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е лично засегнат- толкова по-слаба е степента за засягане от безогледно насилие. С оглед изложеното е направен извода, че за майката и децата ѝ не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл.9, ал.1 от ЗУБ. Не са установени и обстоятелствата по чл.9, ал.6 от ЗУБ –други причини за закрила и като такива не са възприети желанието на молителите да живеят и да се образуват в страната. В тази връзка от справката за страната по произход е посочено, че в Иракски К. –образователната система е най-добре развита в сравнение с останалите части на И.. Образованието и здравеопазването са безплатни, като няма дискриминация. Отделно хуманитарни организации непрекъснато имат мисии.

Посочено е, че преценката за закрила следва да бъде направена и с оглед най-добрите интереси на децата, за което се съобразяват възгледите на детето, идентичността му, запазването на семейната среда, закрила и безопасност на детето, наличие на уязвимо положение, право на здравеопазване и образование. Посочено е, че съгласно §.75 от Конвенцията на ООН за правата на детето – „уязвимото положение“ се основана на определен елемент -жертва на малтретиране, живеене на улицата, бежанец и т.н.. В тази връзка ответникът се е позовал на социалните доклади, че в интерес на децата е да живеят с двамата си родители, в сигурна семейна среда, сред езика и обичаите, които познават.

Най-накрая в решението е обсъдено и дали могат молителите безпроблемно да се завърнат в страната си по произход като в този аспект пречки не са открити. Точно обратното – посочено е, че там е останалата част от семейството и децата ще получат своето образование в семейна среда.

С оглед всичко изложено –молбата на закрила на майката Н. М. и нейните малолетни деца е отхвърлена.

В съдебното производство от молителката са представени извадки за отделни събития

в страната по произход от интернет сайтове. Съответно от ответника е представен актуален доклад.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Решението е постановено от надлежен орган. Видно от същото зам.председателят на ДАБ е бил оправомощен със заповед РД №05-803 от 14.12.2020г., съгласно която заповед на л.15-председателят на ДАБ е делегирал на заместника си правомощията по чл.48, ал.1 т.1 и т.2 от ЗУБ.

На следващо място – не се установява при разглеждането на молбите да са допуснати съществени процесуални нарушения. На майката Н. М. и нейните деца е била дадена възможност да изложат бежанската си история, в производството е бил направен анализ в доклад за положението на децата от Дирекция „Социално подпомагане“ към Агенция за социално подпомагане и за това кой е техният най-добър интерес.

Въз основа на установените факти, съдът възприема крайния извод, че по същество не са налице основания за закрила както по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ, съответно материално-правната норма на чл.75, ал.1 т.2 и т.4 от ЗУБ за отхвърляне на молбите правилно е приложена.

Не се споделя изложението в жалбата извод, че бежанската история разкрива опасност от реални посегателства и реален риск за живота на семейството. В тази връзка следва да се маркира, че съдът не приема изводите на ответника, че бежанската история на семейството е измислена с користна цел. Същата неправилно е била анализирана от проследяването ѝ в интервюта на съпруга, съпругата и нейната майка. Откритите противоречия според състава неправилно са интерпретирани и хиперболизирани, но това не променя крайните констатации за неоснователност на молбата за закрила. Съдът възприема фактическата обстановка касателно това, че има конфликт с лице на име М. Ага за наследствени земи на Н. М., но т.нар. несъответствия не са основание да не се кредитира тази история. Видно от справка за района често срещани са споровете за земи, поради което не звучи неправдоподобно нежеланието на молителката и сантимента ѝ да не се разделя със земята без оглед на предположената цена. Нормално е при интервюта на членовете на семейството да има отделни несъответствия, но по основните факти- няма разминавания. Обстоятелството, че се твърди, че Ага е член на Демократичната партия, а тя нямала власт в С., за да оказва натист върху молителката – не е повод да не се даде вяра на казаното. Точно обратното, ако молителката и семейството ѝ са измислили историята като образовани хора, работещи в общината – биха съобразили и този факт, както и това може или не върху земята, въпреки липсата на инфраструктура, да има увеселителен парк. Основният извод, който трябва да последва от този конфликт – е, че същият е личен и не е повод за закрила. Същият не се основава на нито един от елементите по чл.8, ал.1 от ЗУБ, както е не обективира преследване по чл.8, ал.4 от ЗУБ. Дори да се даде вяра на твърденията, че е имало словесни заплахи и психически натиск от страна на М. Ага –то той сам по себе си не е основание за закрила. Съдът намира, че при анализа на бежанската история на молителката и нейните деца – по скоро може да се направи извода, че семейството доброволно е взело решение да напусне легално и организирано страната си по произход въз основа на обстоятелства, стоящи извън основанията на закрила по ЗУБ. Личното положение на финансови затруднения на семейството- нередовно плащане на заплатите, посягане на спестяванията, живот под наем, липсата на арендни доходи от земята и всичко това на фона и на проблема със

земите – са цялостен, обмислен мотив за промяна на битието на семейството –баща, дете и майка, както и тяхната баба, за да поемат извън пределите на земите си по произход, но насочени към страна –членка на ЕС. Същите не са останали в Турция, където са стояли няколко месеца и Н. М. е родила своето второ дете. Стремещт към по-добър живот е естествен, но не е основание за закрила. В този смисъл следва да се приеме, че се касае за по смисъла на §.62 от Наръчника на Върховния комисариат за бежанците, а не за бежанец.

Останалите фактически и правни изводи на ответника напълно се споделят. Няма преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ. Няма каквито и да е констатации за нарушаване на основните права - тежки и повтаряеми по своето естество, за да направят извода за такива посегателства. Лицата не са имали проблеми с властите, не са били задържани, няма действия по отношение на етническата им пренадлежност, вяра, пол и т.н., не са открити и събития от този вид, настъпили, след напускането на страната. Правилно е акцентирано, че при завръщането на майката на молителката – същата въпреки твърдението си за наличие на нови заплахи от Ага, е останала и продължава да живее там, както и доброволно се е завърнала. Правилно е посочено, че не са установява и риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ.

Правилно е анализирана обстановката в Иракски К., за да се направи извода, че няма вътрешен или международен конфликт, както и няма риск от безогледно насилие. В тази връзка е посочено обосновано, че съгласно т.39 от решение на СЕС от 17.02.2009г. - колкото в по-голяма степен молителката съумее да установи лични причини за напускане на страната –толкова рискът от безогледно насилие намалява.

В контекста на изложеното - трябва да се има предвид новия доклад от 15.10.2021г. на л.184. Споделя се за инициативи за подобряване битието на населението, за наличие на намерения в политическите партии за подобряване на заплащането в публичния сектор. Видно е за изявления от президента при международните му прояви, че важно е да се запази мира и сигурността в района вкл. и за етническата толерантност. Посочени са срещи на министър-председателя с Патриарха на Източната арийска църква за положението на християните. Според изявление на последния Иракски К. е оазис на съвместно съществуване и солидарност между отделните етноси. Следователно – и от новия доклад не се установява състояние на вътрешен конфликт, точно обратното –работи се по въпроса за надграждане на свободите вкл.

религиозните. Изрично в справката от 03.06.2021г. е разгледан достъпа на майката и непълнолетните деца до образование и здравеопазване –л.16. В същия не се отрича и проблема с ИД, по отношение на която кюркските сили за сигурност П. провеждат операции, поради което в контекста на изложеното – не са и обезпокоителни извадките, представени в с.з. от молителката за кофликт между същите.

Във връзка с гореизложеното - представените от молителката Н. М. извадки от интернет сайтове не доказват нито вътрешен колфликт, нито последващо от него безогледно насилие. Видно е от материала на л.211, че президентът на Иракски К. е направил призив за борба с терористичната „Ислямска Държава“ /ИД/,но тези данни за подобно притеснение за семейството за първи път са изнесени. Наличието на такъв проблем –не се игнорира и от справката, но посочената дописка не води за извод за абсолютна невъзможност на официалните власти да се справят със ситуацията. Посочените терористични актове –последният от които за нападение срещу П. в района на К. и за убити- следва да се приемат като отделни, епизодични прояви. Видно от изявлението на президента Б. – срещу атаките и проявите на ИД са ангажирани всички- не само Иракски К. и И., но и международната общност. В изявлението е посочено, че именно напрежение между властите на И. и автономната област създава поле за изява за действия от страна на ИД. Също от втория материал за това какво тласка мигрантите към Б. /л.213-214/, следва да се има предвид именно за използвания израз –не бежанци, а мигранти. В този анализ се сочи, че около 1600 кюрди са напуснани последните месеци Иракски К. и са отишли с визи точно в Б.. Видно е, че напускането е лагално с визи, в този аспект и доброволно, мотивирано от желанието за по-добър живот. В действителност първият факт е напрежение с ИД, но е акцентирано и на копупция, безработица, лоша икономика и т.н. т.е. превес е даден на социалните обстоятелства за „насочване на мигрантите към проспериращия Запад“.

Неотносим сам по себе си и изолиран като тълкуване следва да бъде и материала за оценка от МВънР за индекса за пътуване в страната по произход, който молителката прилата на л.217. Касае е се за препоръка за пътуване за цялата територия на И. и то не с въздушен транспорт и по конкретно по суша, поради затрунения с границата с Турция.

Правилно историята на молителката е съобразена и на фона на

отхвърлените молби за закрила на съпруга и майка ѝ, тъй като същите почиват на едни и същи обстоятелства за закрила. В тази връзка трябва да се има предвид, че решението за отказ на съпруга със същата бежанска история е било и предмет по същество на съдебен контрол - решение №6633 от 07.11.2019г. по адм.дело №9577/2019г. на АССГ, оставено в сила с решение №8987/07.07.2020г. по адм.дело №1036/2020г. на ВАС. Въпреки, че сами по себе си мотивите на съдебните актове нямат сила на пресъдено нещо, то същите са неразделна част от постановения диспозитив, поради което няма начин за по-различно третиране на идентичната бежанска история и на другите членове от семейството.

Правилно са и констатациите по отношение интереса на детето. Ответникът е съобразил, че при молба за закрила и от деца –преценката е с оглед най-добрите интереси конкретно на двете малолетни деца. В тази връзка е съобразил, че се основава на възгледите на детето, идентичността му, запазването на семейната среда, закрила и безопасност на детето, наличие на уязвимо положение, право на здравеопазване и образование. Посочено е, че съгласно §.75 от Конвенцията на ООН за правата на детето – уязвимото положение се основана на определен елемент-жертва на малтретиране, живеене на улицата, бежанец и т.н.. В тази връзка ответникът се е позовал на социалните доклади, че в интерес на децата е да живеят с двамата си родители, в сигурна семейна среда, сред езика и обичаите, които познават.

В контекста на изложеното СЪДЪТ маркира, че има депозиран от 13.12.2021г. доклад за пред съда от АСП. Видно от същия на л.208 децата с майка си в момента живеят в самостоятелна стая в РПЦ-В.. Не се сочи да посещават определено заведение- ясла или градина въпреки, че майката по същество сочи, че момчето посещава училище. Съдът не дава вяра на подобно изявление, тъй като се касае за 3 годишно момче и 6 годишно момиче, възраст преди училищната, както и няма данни за това напр.служебна бележка или друг документ. Отделно -ако имаше подобни обстоятелства- следваше да бъдат отразени в доклада. В последния е направено заключението, че в интерес на децата е да се отглеждат в сигурна и стабилна семейна среда - такава, която се предоставя от двамата родители и това може да стане само в страната им по произход, където има езикови, културни, религиозните и други обществени различия с настоящата държава.

Съдът напълно споделя направената констатация. Обстоятелството, за изложеното е и това, че майката е от близо 3 години в страната ни и въпреки всичко ползва преводач т.е. не се е адаптирала към езиковата среда. В действителност децата имат по-бърза адаптация, но в момента независимо от продължителния престой такава не е осъществена - нито езикова, нито социална по причина, че лицата живеят в РПЦ. Макар и да имат възможност за контакти- то е в рамките на центъра и с други бежанци, вероятно от техния етнос и общуващи на техния език. Следователно - вероятно в страната ни, според преценката на родителите като страна-членка от ЕС, децата биха имали по-голяма доза спокойствие, но същото съизмеримо на фона на необходимостта от социална и етническа адаптация – е неоправдано. В страната си по произход тези деца имат безплатно и достъпно образование, както и здравеопазване. Не е доказано да имат никакви специални потребности, които да могат да бъдат задоволени единствено извън страната им по произход. Чувството за социално неравенство и несправедливост от което се стремят да избягат, не се гарантира, че няма да изпитат и в настоящата страна. Точно обратното по-вероятно е да станат обект на същото включително и ако се поставят в идентична ситуация, защото тук са познати и случаи на незаконно присвояване на земи, както и на незаконно строителство – все действия, от които макар и да има влияние техния противник М. Ага –се е въздържал до момента. Отделно в държавата си по произход родителите са получили образование, намерили са относителна реализация, поради което неудовлетворението им е по-скоро въпрос на вътрешно усещане. Подобен социален статус дори и да им се предостави хуманитарен статут – не биха постигнали в чужбина.

По изложените съображения -правилни са и изводите, че животът на майката и децата няма да е застрашен при връщането им в страната по произход. Обосновано е посочено, че там молителката може да разчита на подкрепа на своята майка, както и на роднините на своя съпруг вкл. и на последния, с влязъл в сила отказ по молбата за закрила. Дори да няма роднинска подкрепа – може да разчита на местните власти, видно от доклада.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.
ВОДИ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата от Н. Д. М. Л. гражданка

на И., както и от П. Х. Д. Л. малолетна, както и от Л. Х. Д. ЛНЧ [ЕГН] малолетен, граждани на И., представлявани от своята майка Н. М. срещу РЕШЕНИЕ №2620 от 23.08.2021г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците /ДАБ/, с което е отхвърлена молбата им за закрила.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: